

alle Partier, alle mulige Blade; jeg har set Ordføreren her i Folketinget, give ham et Mistillidsvotum, jeg har set Ordføreren i Landstinget, ogsaa give ham et Mistillidsvotum. Jeg har set Ministre stifte, og Ministre komme i Stedet, hvis Opgave det var at affstedige Teaterchefen — blandt andre Opgaver. Man var meget misfornøjet med den forrige Kultusminister, fordi han holdt paa Teaterchefen, og nu mente man, at man fik den rette Mand i den nuværende Kultusminister til at affstedige ham, men Teaterchefen sidder lige fast. Jeg er kommen til den Anskuelse, at kun et Forbuds eller en lignende Naturbegivenhed vil kunne vælte Teaterchefen, og at det ikke kan nytte noget, hvilke Afstemninger man end foretager her i Tinget. Men jeg vilde gerne rent finansielt vide, hvad det vilde betyde for den højtærede Kultusminister, hvis man satte et saadant bestemt Tilskud paa 100,000 Kr. — den Sum er tidligere blevet nævnt her fra Regeringens Side — om det saa vilde betyde, at den ærede Teaterchef blev fjernet, thi saa vilde vi som sagt spare 150,000 Kr. og saa ham bort oven i Købet. Men i øvrigt kan jeg ikke forstaa, hvorledes der fra den højtærede Ministers Side vedblivende kan paastaas, at Teatret naturnødvendigt maa have det Understød, som det nu for Øjeblikket har, thi det er sikkert — saaledes som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa — at hverken Udgifter eller Indtægter ere konstante; man har set Udgifterne være stigende, samtidig med, at Indtægterne ere faldne, men man har ogsaa set, at Indtægterne ere gaaede høje op, end de nu ere. Jeg kan godt forstaa, at naar man har en Embedsmænd, hvis Budget gaar op til 1/2 Mill. Kr., saa den Mand ikke har nogen særdeles Sber for at spare, særlig naar det er Statskassen, der betaler. Jeg kunde derfor tænke mig et System af den Art, at Teaterchefen fik ikke Lønnesed paa anden Maade, end med Lantime af Overstødet; det vilde i høj Grad fremme Sberen isra Teaterchefens Side for at stifte et Overstød til Beje. Men endvidere kunde man tænke sig den Stilling, at Staten f. Eks. bortforpagtede Teatret. Det er noget, der findes i mange store Lande, f. Eks. i Frankrig med den store Opera. Man bortforpagter Teatret og paalægger den Mand, der saa forpagtningen, visse bestemte kunstneriske Forpligtelser, og naar han ikke overholder dem, saa fjernes han. Der har man dog Mulighed for, naar den Mand stiller en stor Kaution, hvad han skal, at det er sikret baade finansielt og kunstnerisk. Det er paa et saadant System, som man kunde tænke sig, at den højtærede Minister vilde

foreslaa, og det var noget, jeg vilde glæde mig over, hvis jeg hørte noget saadant fra den højtærede Ministers Side; men disse tomme Ord, at Teatret absolut maa have Understød, er ikke noget, at tilfredsstille Folketinget med. Og jeg vil samtidig gribe Lejligheden til at sige til den højtærede Minister, at han vilde kunne faa en Indtægtskilde for Teatret, hvis han vilde følge et Forslag, som jeg vil stille. Ministeren for Kirke og Undervisning svarede: [Gode]. Det vil jeg vist ikke. Den højtærede Minister siger paa Forhaand, at han ikke vil gøre det; det er overmaade urimeligt og hensynsløst over for en Folkestingsmand, der stiller et Forslag, den højtærede Minister slet ikke kender endnu; at sige, at det vil han ikke gaa ind paa. Men det vil ikke forhindre mig i at stille mit Forslag, fordi jeg dog tror, at der i det hele taget er saa megen Overensstemmelse mellem den højtærede Minister og mig tidligere var der jo mere Overensstemmelse. (Ministeren for Kirke og Undervisning svarede: [Gode]. Nej). So jeg husker en Tid, da den højtærede Kultusminister og jeg vare enige om mange Ting, vi nu ikke ere enige om, men det er den højtærede Kultusminister, der har forandret sig, og ikke mig. Jeg vil dog stille det Forslag her, om den højtærede Minister vil gaa ind paa det, ved jeg ikke, at den ærede Minister indretter billige Folkeforestillinger paa det fgl. Teater om Søndagen. Det var ikke saa slemt, den ærede Minister kunde godt taale at høre det. Det er jo Tilfældet i mange andre store Byer i andre Lande, f. Eks. i Paris og Berlin, at man indretter saadanne billige Forestillinger om Søndagen, der gøre, at den almindelige Befolkning langt større Udstrækning end nu kan komme i det fgl. Teater. Man kan godt sige, at det hver Søndag vilde være en Indtægt paa 1,000 Kr. for det fgl. Teater, naar det gav en saadan Forestilling. Det vilde give en Indtægt af 40,000 Kr. mere om Aaret, end den nuværende Budget udviser, og derigennem vilde der opnaas, at Teatret i større Udstrækning kom den Befolkning til gode, som dog statter til Teatret, og det vilde jo dog ogsaa være en stor Fordel. Ganske sikkert vilde det være og paa den daarlige Tid, at Teatret kom til at opføre disse Folkeforestillinger, da man jo efter Helligdagsloven ikke har Lov til at spille Komædie om Søndagen, før efter Kl. 4. Men hvis den ærede Minister vilde indbringe et Forslag om Ophævelse af Helligdagsloven paa dette Punkt, saaledes at det blev tilladt at give dramatiske Fore-